

havde gjort gældende, at man dog maaske kunde sige, at dette var en Slags Genbevilling, idet der i den første femaarige Periode var opsparet omtrent 4 Millioner Kr. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at naar det i dette Øjeblik er nødvendigt at tale om en Genbevilling for disse Midlers Vedkommende, ligger Fejlen ene og alene i, at da vi gennemførte Revisionen i 1904, var det os ikke klart, at disse opsparede Beløb ikke kunde overføres til den næste femaarige Periode. Jeg troede, at det kunde lade sig gøre, men Administrationen mente det modsatte, at de opsparede 4 Millioner Kr. ikke kunde overføres til næste femaarige Periode. Hvis Loven i 1904 havde faaet den samme Affattelse, som den fik i Fjor ved den sidste Revision, saa at det opsparede Beløb havde kunnet overføres til næste femaarige Periode, havde vi uden nogen som helst Bevilling haft disse Millioner til Raadighed, saa det skyldes maaske snarere en lille Formfejl fra Rigsdagens Side, at man ikke har fuld Raadighed over dem. Jeg gør opmærksom derpaa, fordi jeg tror, at paa dette Tidspunkt havde næppe nogen haft noget imod, at en saadan Bestemmelse var kommen ind i Loven af 1904 ligesom i 1909.

Jeg beklager vedblivende, at de Herre fastholde deres Ændringsforslag. Jeg vilde have sat Pris paa, at de havde taget det tilbage, men jeg kan jo mærke af Diskussionen, at de ikke ere til Sinds at gøre det, og jeg skal derfor heller ikke henstille det til dem. Jeg beklager kun, at dette Forslag stilles fra de Herrer Side, idet jeg vedblivende tror, at de Midler, som ere bevilgede ved Loven af 30. April 1909, vil der sikkert blive god Brug for ogsaa i de kommende Aar.

Til den ærede Ordfører skal jeg sige, at med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Bevillingen kunde være gaaet ind paa Finansloven eller ikke, har jeg forholdt mig ganske neutral, idet jeg mente, at hvis Finansudvalget kunde blive enigt derom, skulde jeg ikke have noget derimod. Den ærede Ordfører sagde ogsaa meget rigtigt, at paa dette Spørgsmaal kunde man ikke tage en Finanslovskonflikt. Den ærede Ordfører vilde hellere have, at den Million, her er Spørgsmaal om, hvis der var Tale om Genbevilling af de i den første femaarige Periode opsparede Summer, skulde overføres til Tillægslovene. (Ordføreren [Anders Nielsen]: Det er en Misforstaaelse). Jeg opfattede det ærede

Medlem, som om han mente, at denne Million havde Husmændene fra før 1904 Krav paa, fordi Husene den Gang vare for smaa. — Naa ikke? Ja, saa har jeg misforstaaet den ærede Ordfører.

Den ærede Ordfører indrømmede saa, at Kommissionen havde vanskeligt ved straks at sige til vedkommende Ansøgere, at det var for meget, de forlangte, og han erkendte, at jeg havde Ret i, at der var en Praksis, som det var vanskeligt at komme ud over. Den ærede Ordfører sagde, at nu var Grænsen videre end før. Det er til en vis Grad rigtigt. Men den ærede Ordfører ved godt — tror jeg i alt Fald —, at han som Minister har været med til at bevilge adskillige Husmænd Statslaan til en Laaneværdi af ikke saa lidt ud over 8,000 Kr., saa det kan ikke siges i al Almindelighed, at Grænsen er bleven videre nu. Tværtimod er den paa visse Punkter bleven snævrere. Den ærede Ordfører husker vist de Oplysninger, der fremkom fra Odense Amtsrådskreds, hvor de sidst oprettede — jeg husker ikke Antallet i dette Øjeblik — 10—12 Husmandsbrug havde en Gennemsnitslaaneværdi af højt op imod 9,000 Kr. Jeg synes derfor, man ikke kan paastaa, at Grænsen er bleven videre i dette Øjeblik. Minimumsgrænsen, og for øvrigt ogsaa Maksimumsgrænsen, er ganske vist forhøjet, men 8,000 Kr., som nu er den absolutte Maksimumsgrænse, er en Nedsættelse fra tidligere Tid.

Den ærede Ordførers Regnestykke med Hensyn til vort Forslag fra i Fjor tror jeg ikke holder Stik. Den ærede Ordfører regnede, saa vidt jeg forstod ham, med Maksimumslaaneværdien for alle Husmandsbrugene, men det er ingenlunde givet, at alle Husmandsbrugene kunne naa Maksimum af den simple Grund, at Laansøgerne ikke have opsparet den Tiendedel deraf, de skulle have.

Til den ærede Ordfører skal jeg endnu kun gøre en lille Bemærkning. Naar han gentagne Gange, baade første og anden Gang han havde Ordet, nævnede Ordet Agitation i sit Foredrag og sagde, at naar han havde udtalt sig, som han havde gjort første Gang, var det af Hensyn til den Agitation, som vilde gaa forud for et eventuelt Valg, vil jeg sige, at det ærede Medlem skal ikke være saa nervøs, dette lille Lovforslag indeholder ikke Spor af Agitation. Det er fremkommet, fordi man fra alle Sider i det høje Ting var enig om, at vi maatte se, om vi kunde faa flere Midler til Raadighed paa dette Omraade,